

Posudek vedoucího diplomové práce Pavla Kuznetsova *Pojetí člověka ve filosofii F. F. Kuklárského*

Diplomová práce kolegy Pavla Kuznetsova uvádí do českého prostředí postavu, ke které se dosud nikdo interpretačně nevztahoval, ani se k němu víceméně nevyjadřoval. Jde o ruského filosofa Fjodora F. Kuklárského, který na počátku minulého století vypracoval svébytný a nepochybně rovněž svérázný výklad člověka a jeho vztahu k přírodě. Tím se řadí mezi autory, jež bychom mohli označit za filosofické antropology, přičemž by v tomto typu reflexe mohl zaujímat relativně výjimečnou pozici, neboť jako jeden z mála nezaujímá explicitně antropocentrickou perspektivu. Předložená práce si klade za cíl obeznámit čtenáře s Kuklárského myšlením, které se může jevit zajímavě i dnes, neboť s jistým předstihem formuluje anti-humanistický postoj, a mohl by se tedy stát jedním ze zdrojů posthumanismu, o němž se v akademických kruzích stále více hovoří.

Tímto směrem se ovšem výklad neubírá. Jde opravdu pouze o předvedení konkrétních motivů z Kuklárského knih, jejich případné propojení se současnými tendencemi ve filosofii by proto mohlo být dalším krokem takto načatého bádání. U obhajoby by se autor mohl vyjádřit k tomu, jak hodlá se svými zjištěními naložit.

Jako vedoucí práce jsem kolegovi doporučil přepracování původní verze, jelikož byla jaksi příliš zaklíněná sama v sobě a výklad se dal v některých pasážích jen velmi těžko sledovat. Na jednu stranu je to pochopitelné, neboť autor neměl po ruce téměř žádnou sekundární literaturu, a musel si tedy sám hledat pevnější interpretační pozici. Na druhou stranu zde ale stále existuje kontext soudobé ruské filosofie, literatury a kultury, s nímž bylo možné jednotlivé koncepce srovnávat, a tím je čtenáři přiblížit. Dalším výkladovým rámcem se mohl stát individualismus či třeba filosofie F. Nietzscheho. Student ale víceméně nevystoupil ze stínu Kuklárského, proto jeho výklad nepůsobí sevřeně, nýbrž svíravě – čtenář má pocit, že je unášet stále dál a dál silným proudem, avšak jen velmi zřídka zahlédne břeh, jehož by se mohl zachytit. Nemohu popřít, že kolega si toto doporučení vzal k srdci a práci v tomto ohledu čtenářsky zpřístupnil. Stopy původní „interpretační bezbřehosti“ v sobě text ovšem stále nese.

Hodnocení:

Předložená práce je zřejmě přípravou na další badatelskou činnost; z tohoto hlediska ji doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm velmi dobře.

V Praze, 18. 1. 2023

Jakub Chavalka